

FunkyFlow, Grafomania (prod. PaneRR)

Dekadencka kontemplacja egzystencji
To jak erudycja życiowa i gloryfikowany scjentyzm
Hiperbolizacja wynaturzeń, tyle świat jest wart
W końcu realizm to rozpacz, tak jak Kierkegaard
Mój umysł przyjmuje metaforyczne bicze
Makabryczne podziały społeczne, jak Nietzsche to widzę,
A raczej moje receptory wzroku odnotowuje te kreatury istnień
Spokój
Agnostycyzm, deizm - to zgrabnych kształtów idee
Ewolucjonizm zatarty poprzez konsumpcyjny przemysł
Utylitaryzm tekstów jest nad wyraz widoczny
A naturalizm i realizm to opis moich emocji
Feudalny porządek społeczny zabijam indywidualizmem
Filozofie życia określam ontologicznym dualizmem
Nie powtarzam się w zdaniach, jak paralelizm składniowy
Cała ta kompozycja, to fantastyczny aforyzm

Chcesz być pryzmatem, celebrować progres jak Roger Waters?
Błąd!
Schopenhauer skontrolował popęd
Chcę mieć w to wgląd
Wpisze im oko w trójkąt, jak Pink Floyd
Wciąż rozwała mi podświadomość, jak Sigmund Freud
Rapuj dziwko, twój dwunastozgłoskowy wyczyn
Sam już nie wiesz czy to bardziej laickość czy laicyzm
Orwellowska świnio porzuć tragizm, weź komizm
Twórz ze słownikiem w dłoni w imię blokowisk
Czas czy byt odpowie mi Martin Heidegger
Życ czy śnić?
Przecież otacza cię świadomy sen, jak Bergman Russell
Twój szczyt oznacza dziś ciąg zer, mam władzę
Węgielnica i cyrkiel oznacza śmierć
Na oko zdobi banknoty, to klątwa, pal strofy
Bo wasz profit to alegoria, bezsens
Wpisz w kontekst Engels
Miej utopie, kontent, poczujesz się w tym folwarku, jak George Orwell
Proste!